

Sygn. akt II K 1298/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 października 2020r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Gabriela Krakowiak

po rozpoznaniu na rozprawie 28 lutego 2020r., 17 lipca 2020r., 29 września 2020r., 15 października 2020r.

s p r a w y: **M. G. (1)**

córki J. i K. zd. Ł.

ur. (...) w J.

oskarżonej o to, że:

w dniu 03 sierpnia 2019 roku w K., woj. (...), naruszyła czynności narządu ciała R. W. poprzez uderzenie, które spowodowało uszkodzenie więzadła serdeczno paliczkowego kciuka prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni,

to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k.:

I. uznaje oskarżoną **M. G. (1)** za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonej **M. G. (1)** środek kompensacyjny w postaci nawiązki poprzez zapłatę na rzecz R. W. kwoty 2000 złotych;

III. na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **adv. P. D.** kwotę 672 zł netto oraz kwotę 154,56 zł tytułem podatku od towarów i usług, tj. łącznie kwotę 826,56 zł brutto;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną **M. G. (1)** od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza jej opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1298/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie			

<p>wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>				
7. USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.1.1.	M. G. (1)	art. 157 § 1 k.k.	R. W. jest sąsiadką M. G. (1). Obie mieszkają w K.. Relacje sąsiedzkie między nimi były bardzo dobre. Obie	wyjaśnienia oskarżonej k. 30,68-69; zeznania świadka R. W. k.5.

			rodziny spotykały się ze sobą towarzysko w swoich mieszkaniach, syn M. G. (1) zwracał się do R. W. „ciociu” itp.	70-71; zeznania świadka W. W. k.10, 77-78,78-79; zeznania świadka J. G. k. 17, 76-77, 78-79; zeznania świadka K. Ś. k.115.
1.1.2.	M. G. (1)	art. 157 § 1 k.k.	3 sierpnia 2019 roku R. W. w wraz z mężem W. W. przyszła do mieszkania M. G. (1) i jej ojca J. G., gdzie wspólnie z M. G. (1) spożywali alkohol. Następnie spotkanie przeniosło się do mieszkania R. W.. Do tego mieszkania M. G. (1) przyszła dopiero po pewnym czasie. Tam również R. W., J. G. M. G. (1) spożywali alkohol. W pewnym momencie R. W. zarzuciła M. G. (1), że ta ukradła jej 50 złotych. To spowodowało, iż pomiędzy obiema kobietami doszło do awantury. W pewnym momencie M. G. (1) uderzyła R. W. w rękę i wykręciła jej kciuka. W wyniku twego uderzenia R. W. doznała uszkodzenia więzadła serdeczno paliczkowego kciuka prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządu jej ciała na okres powyżej 7 dni.	częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 30,68-69; częściowo zeznania świadka R. W. k.5, 70-71; częściowo zeznania świadka W. W. k.10, 77-78,78-79; częściowo zeznania świadka J. G. k. 17, 76-77, 78-79; zeznania świadka K. Ś. k.115; zeznania świadka K. P. k.112-113; zeznania świadka G. P. k.113; odpis notatnika służbowego k.110; opinia sądowo – lekarska k.20.

Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.2.1.	M. G. (1)	art. 157 § 1 k.k.	R. W. zaatakowała M. G. (1) a następnie sama uszkodziła sobie kciuka wyszarpując rękę z uścisku M. G. (1), która ją przytrzymała – broniąc się przed atakiem.	wyjaśnienia oskarżonej k. 30,68-69; zeznania świadka J. G. k.77; zeznania świadka K. Ś. k.115.
1.2.2.	M. G. (1)	art. 157 § 1 k.k.	R. W. nie zarzuciła M. G. (1) kradzieży pieniędzy.	zeznania świadka R. W. k.5, 70-71; zeznania świadka W. W. k.10, 77-78,78-79.
7.Ocena DOWOdów				
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
2.1.1., 2.1.2.	wyjaśnienia M. G. (1)	Wyjaśnienia oskarżonej były wiarygodne w zakresie w jakim opisała ona swoje relacje z		

pokrzywdzoną – w okresie poprzedzającym zdarzenie, gdyż korespondowały one z wiarygodnymi co do tej okoliczności zeznaniami zarówno J. G. tj. jej ojca jak i K. Ś. tj. jej syna jak również zeznaniami pokrzywdzonej i jej męża W. W.. Wiarygodne były także wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim opisała, iż do kłótni między nią a R. W. doszło gdyż ta zarzuciła jej kradzież pieniędzy. Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie nie tylko w wiarygodnych co do tej okoliczności zeznaniach J. G. i K. Ś. ale także w zeznaniach K. P.. O ile J. G. i K. Ś. mogli dążyć – jako członkowie rodziny oskarżonej – do przedstawienia tej okoliczności niezgodnie z rzeczywistością (by uzasadnić zachowanie oskarżonej niesłusznym oskarżeniem o kradzież) o tyle K. P. – jako funkcjonariusz Policji nie zainteresowany rozstrzygnięciem w

sprawie – nie miał jakichkolwiek powodów by wskazywać tą okoliczność, gdyby nie miała ona miejsca w rzeczywistości.

Nadto jego zeznania korespondowały z dowodem z dokumentu w postaci opisu interwencji w jego notatniku służbowym. Z dokumentu tego wprost wynika, iż R. W. zarzucała oskarżonej kradzież 50 złotych – co potwierdzało wiarygodność – co do tej okoliczności – wyjaśnień oskarżonej i zeznań świadków J. G. i K. Ś. a wskazywało na niewiarygodność – co do tej okoliczności sprzecznych z nimi zeznań pokrzywdzonej R. W. i jej męża W. W..

Wiarygodne były wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim przyznała, iż w wyniku zdarzenia powstałego w mieszkaniu R. W. pokrzywdzona doznała obrażeń ciała gdyż co do tej okoliczności wyjaśnienia te korespondowały nie tylko z

		wiarygodnymi w tym zakresie zeznaniami pokrzywdzonej ale także z wnioskami opinii biegłego z zakresu chirurgii.	
2.1.1., 2.1.2.	zeznania J. G.	<p>Zeznania J. G. były wiarygodne w zakresie w jakim opisał relacje oskarżonej z pokrzywdzoną – w okresie poprzedzającym zdarzenie, gdyż korespondowały one z wiarygodnymi co do tej okoliczności zarówno wyjaśnieniami oskarżonej jak i zeznaniami K. Ś., R. W. oraz W. W.. Wiarygodne były także zeznania J. G. w zakresie w jakim opisał, iż do kłótni między oskarżoną a R. W. doszło gdyż ta zarzuciła jego córce kradzież pieniędzy. Zeznania te znajdują potwierdzenie nie tylko w wiarygodnych co do tej okoliczności wyjaśnieniach oskarżonej ale także w zeznaniach K. Ś. oraz K. P.. K. P. – jako funkcjonariusz Policji nie był zainteresowany rozstrzygnięciem w sprawie – nie miał jakichkolwiek powodów by wskazywać tą</p>	

okoliczność, gdyby nie miała ona miejsca w rzeczywistości.

Nadto jego zeznania korespondowały z dowodem z dokumentu w postaci opisu interwencji w jego notatniku służbowym. Z dokumentu tego wprost wynika, iż R. W. zarzucała oskarżonej kradzież 50 złotych – co potwierdzało wiarygodność – co do tej okoliczności – wyjaśnień oskarżonej i zeznań świadków J. G. i K. Ś. a wskazywało na niewiarygodność – co do tej okoliczności sprzecznych z nimi zeznań pokrzywdzonej R. W. i jej męża W. W..

Wiarygodne były zeznania świadka w zakresie w jakim ostatecznie przyznał, iż w wyniku powstałego w mieszkaniu R. W. zdarzenia pokrzywdzona doznała obrażeń ciała gdyż co do tej okoliczności zeznania te korespondowały nie tylko z wiarygodnymi co do tego zeznaniami pokrzywdzonej ale także z wnioskami

		opinii biegłego z zakresu chirurgii.	
2.1.1., 2.1.2.	zeznania K. Ś.	<p>Zeznania K. Ś. były wiarygodne w zakresie w jakim opisał relacje oskarżonej z pokrzywdzoną – w okresie poprzedzającym zdarzenie, gdyż korespondowały one z wiarygodnymi co do tej okoliczność zarówno wyjaśnieniami oskarżonej jak i zeznaniami J. G., R. W. oraz W. W.. Wiarygodne były także zeznania K. Ś. w zakresie w jakim opisał, iż do kłótni między oskarżoną a R. W. doszło gdyż ta zarzuciła oskarżonej kradzież pieniędzy. Zeznania te znajdują potwierdzenie nie tylko w wiarygodnych co do tej okoliczności wyjaśnieniach oskarżonej ale także w zeznaniach J. G. i K. P.. K. P. – jako funkcjonariusz Policji nie był zainteresowany rozstrzygnięciem w sprawie – nie miał jakichkolwiek powodów by wskazywać tą okoliczność, gdyby nie miała ona miejsca w rzeczywistości.</p>	

Nadto jego zeznania korespondowały z dowodem z dokumentu w postaci opisu interwencji w jego notatniku służbowym. Z dokumentu tego wprost wynika, iż R. W. zarzucała oskarżonej kradzież 50 złotych – co potwierdzało wiarygodność – co do tej okoliczności – wyjaśnień oskarżonej i zeznań świadków J. G. i K. Ś. a wskazywało na niewiarygodność – co do tej okoliczności sprzecznych z nimi zeznań pokrzywdzonej R. W. i jej męża W. W..

Wiarygodne były zeznania świadka w zakresie w jakim ostatecznie przyznał, iż w wyniku powstałego w mieszkaniu R. W. zdarzenia pokrzywdzona doznała obrażeń ciała gdyż co do tej okoliczności zeznania te korespondowały nie tylko z wiarygodnymi co do tego zeznaniami pokrzywdzonej ale także z wnioskami opinii biegłego z zakresu chirurgii.

2.1.1., 2.1.2.	zeznania R. W.	<p>Zeznania R. W. były wiarygodne w zakresie w jakim opisała swoje relacje z oskarżoną – w okresie poprzedzającym zdarzenie, gdyż korespondowały one z wiarygodnymi co do tej okoliczność zarówno wyjaśnieniami oskarżonej jak i zeznaniami K. Ś., J. G. oraz W. W..</p> <p>Wiarygodne były także zeznania pokrzywdzonej w zakresie w jakim opisała w jaki sposób oskarżona dokonała uszkodzenia jej kciuka tj. iż doszło do tego w wyniku uderzenia a następnie wykręcenia tego kciuka. Zeznania te korespondują nie tylko z wiarygodnymi co do tej okoliczności zeznaniami W. W. ale także z wnioskami biegłego z zakresu chirurgii. Biegły wskazał, iż do uszkodzenia ciała pokrzywdzonej doszło w wyniku urazu mechanicznego zadanego narzędziem twardym, tępokrawędzistym – a zatem w</p>	
----------------	----------------	--	--

		<p>wyniku uderzenia, co korespondowało z opisem zdarzenia dokonany przez pokrzywdzoną, która wskazała, iż oskarżona ją uderzyła a następnie wykręciła jej kciuka – a rozbieżny z opisem dokonany przez oskarżoną, która zapewniła, że pokrzywdzona sama spowodowała swoje obrażenia wyszarpując swoją rękę – kciuka z jej uścisku.</p>	
2.1.1., 2.1.2.	zeznania W. W.	<p>Zeznania W. W. były wiarygodne w zakresie w jakim opisał relacje swojej żony z oskarżoną – w okresie poprzedzającym zdarzenie, gdyż korespondowały one z wiarygodnymi co do tej okoliczność zarówno wyjaśnieniami oskarżonej jak i zeznaniami K. Ś., J. G. oraz R. W..</p> <p>Wiarygodne były także zeznania W. W. w zakresie w jakim opisał w jaki sposób oskarżona dokonała uszkodzenia kciuka jego żony. Zeznania te korespondują z wiarygodnymi co do tej okoliczności zeznaniami</p>	

		<p>pokrzywdzonej oraz z wnioskami biegłego z zakresu chirurgii.</p>	
2.1.2.	zeznania K. P.	<p>Świadek jest osobą dla stron, nie zainteresowaną określonym rozstrzygnięciem w sprawie toteż nie miał powodów by podawać nieprawdziwe okoliczności narażając się przez to na odpowiedzialność karną za składanie fałowych zeznań.</p> <p>Okoliczność wskazane w zeznaniach świadka korespondowały nadto z wpisami w jego notatniku służbowym, które to wpisy dokonano bezpośrednio w trakcie interwencji – co wskazywało na ich zgodność z rzeczywistością</p>	
2.1.2.	zeznania G. P.	<p>Świadek jest osobą dla stron, nie zainteresowaną określonym rozstrzygnięciem w sprawie toteż nie miał powodów by podawać nieprawdziwe okoliczności narażając się przez to na odpowiedzialność</p>	

		karną za składanie fałszywych zeznań.	
2.1.2.	opinia biegłego	Biegły posiadał wiadomości specjalne w dziedzinie chirurgii a wnioski jego opinii były rzeczowe i należycie uzasadnione. Wnioski opinii nie były kwestionowane podczas procesu.	
2.1.2.	dowody z dokumentów	Dokumenty sporządzono w odpowiedniej formie, pochodzą od uprawnionych podmiotów, ich rzetelności nie kwestionowano podczas procesu.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
2.2.	zeznania M. G. (2)	Okoliczności, które opisała świadek dotyczą zajść, jakie nastąpiły kilka godzin nie tylko	

		<p>po zdarzeniu ale także po interwencji funkcjonariuszy Policji, którzy wskazali, że pokrzywdzona skarżyła się na uraz palca (ponosząc, iż został złamany - k.100 akt sprawy). Tym samym fakt, iż między pokrzywdzoną a jej mężem następnego dnia po zdarzeniu – nad ranem doszło do kłótni nie ma znaczenia dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
2.2.2.	zeznania R. W.	<p>Zeznania świadka R. W. były niewiarygodne w zakresie w jakim zapewniła, iż nie zarzuciła oskarżonej kradzieży pieniędzy gdyż były one sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami funkcjonariusza Policji K. P., który bezpośrednio na miejscu interwencji wpisał do swojego notatnika służbowego, iż takie zarzuty (kradzież pieniędzy) pokrzywdzona zgłaszała.</p>	
2.2.2.	zeznania świadka W. W.	<p>Zeznania świadka W. W. były niewiarygodne w zakresie w jakim</p>	

		<p>zapewnił, iż jego żona nie zarzuciła oskarżonej kradzieży pieniędzy gdyż były one sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami funkcjonariusza Policji K. P., który bezpośrednio na miejscu interwencji wpisał do swojego notatnika służbowego, iż takie zarzuty (kradzież pieniędzy przez oskarżoną) pokrzywdzona zgłaszała.</p>	
2.2.1.	Wyjaśnienia oskarżonej	<p>Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim zapewniła, iż do uszkodzenia kciuka pokrzywdzonej doszło dlatego, iż to pokrzywdzona ją zaatakowała a następnie ona, broniąc się chwyciła pokrzywdzoną za kciuka a ta wyrwijąc rękę sama uszkodziła palec były niewiarygodne. Po pierwsze były niekonsekwentne. Oskarżona składając pierwsze wyjaśnienia nie wskazywała, jakoby pokrzywdzona sama uszkodziła sobie palec – wręcz przeciwnie, przyznała, że chwyciła pokrzywdzoną za</p>	

		<p>„palec, nie zrobiłam tego celowo”. Po drugie były nielogiczne i sprzeczne z wnioskami opinii biegłego z zakresu chirurgii – który jako mechanizm urazu przyjął uderzenie a zatem tak jak opisała to na rozprawie pokrzywdzona, która wskazała, że została uderzona a dopiero następnie oskarżona wykręciła jej palec – co wprost wskazywało na intencjonalne działanie oskarżonej.</p>	
2.2.1.	zeznania J. G.	<p>Zeznania świadka w zakresie w jakim zapewnił, iż do uszkodzenia kciuka pokrzywdzonej doszło dlatego, iż to pokrzywdzona zaatakowała oskarżoną a ta następnie broniąc się „złapała R. za rękę czy gdzieś” były niewiarygodne. Po pierwsze były niekonsekwentne. Składając pierwsze zeznania w toku postępowania przygotowawczego świadek zapewnił, iż do uszkodzenia kciuka pokrzywdzonej doszło przypadkiem, gdyż „córka</p>	

		<p>niefortunnie chwyciła pokrzywdzoną”, następnie za rozprawie składając początkowe zeznania zapewnił, iż o uszkodzeniu kciuka pokrzywdzonej dowiedział się dopiero następnego dnia od męża pokrzywdzonej mimo, iż co przyznał, już w dniu zdarzenia był rozpytywany o przebieg zajścia przez Policję a z notatki policyjnej wprost wynika, że R. W. zgłaszała, iż złamano jej palec. Po drugie były nielogiczne i sprzeczne z wnioskami opinii biegłego z zakresu chirurgii – który jako mechanizm urazu przyjął uderzenie co wprost wskazywało na intencjonalne działanie oskarżonej.</p>	
2.2.1.	zeznania K. Ś.	<p>Zeznania świadka w zakresie w jakim zapewnił, iż do uszkodzenia kciuka pokrzywdzonej doszło dlatego, iż to pokrzywdzona zaatakowała oskarżoną a następnie ta, broniąc się chwyciła pokrzywdzoną za</p>	

		<p>kciuka, która wrywają rękę sama uszkodziła palec były niewiarygodne gdyż były nielogiczne i sprzeczne z wnioskami opinii biegłego z zakresu chirurgii – który jako mechanizm urazu przyjął uderzenie co wprost wskazywało na intencjonalne działanie oskarżonej – matki świadka.</p>	
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
X	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Część wstępna wyroku	M. G. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
M. G. (1) 3 sierpnia 2019 roku naruszyła czynności narządu ciała R. W. poprzez uderzenie, które spowodowało uszkodzenie więzadła serdeczno paliczkowego kciuka prawego, które to			

obrażenia naruszyły
czynności narządu
ciała na okres
powyżej 7 dni.

W opisanym
zdarzeniu oczywiste
jest umyślne
działanie oskarżonej
z zamiarem
bezpośrednim. Jej
zachowanie
polegające na
uderzaniu
pokrzywdzonej
wykazało wolę jej
działania.

Oczywistym jest, że
takie zachowanie
skierowane było
na spowodowanie
obrażeń u
zaatakowanej. Z całą
pewnością można
przypisać oskarżonej
winę. Jest bowiem
osobą dorosłą.
Znane są jej
powszechnie
obowiązujące zakazy
takie jak zakaz
występowania
przeciwko zdrowiu
innego człowieka.

M. G. (1) uderzając
R. W. spowodowała
u niej obrażenia
ciała w postaci
uszkodzenia
więzadła serdeczno
paliczkowego kciuka
prawego,
naruszające
czynności narządów
jej ciała na okres
powyżej 7 dni,
toteż wyczerpała
znamiona czynu z
art. 157 § 1 k.k.

Dodać należy, iż uderzając pokrzywdzoną oskarżona nie działała w warunkach obrony koniecznej o jakiej stanowi art. 25 § 1 k.k. Oczywiście było bowiem, iż to oskarżona podjęła decyzję, by stanąć w szranki z pokrzywdzoną gdy ta zarzuciła jej kradzież pieniędzy – wówczas doszło do awantury i szarpaniny obu kobiet. Podkreślić należy, iż dla przyjęcia kontratypu obrony koniecznej niezbędne jest działanie wyłącznie w celu obrony koniecznej, a nie dla załatwienia własnych porachunków. Skoro oskarżona działała przede wszystkim w roli napastnika (nie zaś napadniętego), to oczywiste jest, że sytuacja taka wyklucza możliwość zastosowania normy zawartej w przepisie art. 25 § 1 k.k. (tak wyrok SN z dnia 18 maja 2006r. w sprawie WA 17/06 OSNwSK 2006/1/1063).

1.4. Podstawa
prawna skazania
albo warunkowego

	umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania.				
	1.6. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania.				
	1.7. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.				
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane				

z poddaniem sprawcy próbie				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
M. G. (1)	Pkt I części dyspozytywnej wyroku	Część wstępna wyroku	<p>Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu był wysoki. Oskarżona zaatakowała pokrzywdzoną w trakcie spotkania towarzyskiego – na którym spożywano alkohol z tego powodu, iż pouczyła się dotknięta zarzutem, jakoby ukradła gospodyni pieniądze. Nie można także było stracić z pola widzenia faktu, iż w wyniku obrażeń ciała jakich doznał pokrzywdzona, była ona przez 5 tygodni osobą pozostającą na zwolnieniu lekarskim jako osoba niezdolna do pracy. Nadto nadal odczuwa dolegliwości bólowe.</p> <p>Obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie oskarżonej pod wpływem alkoholu; <p>Łagodzące:</p>	

			<p>- uprzednia niekaralność sądowa za przestępstwa.</p> <p>Sąd uznał, iż kara o charakterze wolnościowym w wymiarze 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy ma cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie będzie wystarczającą dolegliwością, by wdrożyć oskarżoną do przestrzegania porządku prawnego (cel w zakresie prewencji indywidualnej) oraz wykazania, iż przestępstwo nie pozostaje bez odpowiedniej dolegliwości karnej co utrwali prawidłowe wzorce społeczne (cel w zakresie prewencji generalnej).</p>
M. G. (1)	Pkt II części dyspozytywnej wyroku	Część wstępna wyroku	Zważywszy, iż pokrzywdzona zażądała zadośćuczynienia w kwocie 3000 złotych, przy czym nie ustalono wysokości poniesionych przez nią szkód z tytułu niezdolności do pracy oraz kosztów leczenia, Sąd

			<p>na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonej nawiązkę w wysokości 2000 złotych płatną na rzecz pokrzywdzonej. Ustalając wysokość nawiązki Sąd miał na względzie z jednej strony długotrwałość następstw zdrowotnych pokrzywdzonej (która zapewniła, iż nadal odczuwa dolegliwości związane z doznanymi wówczas obrażeniami ciała) a z drugiej strony fakt, iż obrażenia te był tzw. średnie a zatem powyżej 7 dni a inne niż opisane w art. 156 § 1 k.k. tj. ciężkie obrażenia ciała. Tych też powodów Sąd uznał, iż żądana przez pokrzywdzoną kwota tj. 3000 złotych była nadmierną.</p>	
<p>7.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>				
<p>Wskazać oskarżonego.</p>	<p>Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.</p>	<p>Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.</p>	<p>Przytoczyć okoliczności.</p>	

<p>7.6. Omówienie innych zagadnień</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>			
<p>7. Koszty procesu</p>			
<p>Wskazać oskarżonego.</p>	<p>Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.</p>	<p>Przytoczyć okoliczności.</p>	
<p>M. G. (1)</p>	<p>Pkt III części dyspozytywnej</p>	<p>Oskarżona nie pokryła samodzielnie kosztów obrony świadczonej jej z urzędu przez obrońcę adw. P. D. toteż na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na jego rzecz kwotę 672 zł netto oraz kwotę</p>	

		154,56 zł tytułem podatku od towarów i usług, tj. łącznie kwotę 826,56 zł brutto.	
M. G. (1)	Pkt IV części dyspozytywnej	Oskarżona nie stałych dochodów. Mając zatem na uwadze sytuację majątkową oskarżonej należało na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnić ją od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty. Uiszczenie tychże kosztów, w ocenie Sądu byłoby dla oskarżonej zbyt uciążliwe.	
7.Podpis			